

Să nu cazi, să nu te pierzi

David Daniel Adam

Îți amintești când erai copil
și viața te ținea de mână
să nu cazi, să nu te pierzi?
Viața ta erau mama, tata,
toți acei oameni uriași
care știau și vedeau totul
și-ți ofereau și ție porții mici
din existența, când dulce,
când amăruie. Tu gustai,
însă nu te săturai cu firimituri;
Doreai să știi și să vezi totul,
să fii acel uriaș care mușcă
din nori. Tu ești viața acum,
și poți gusta porții mari
din existența, când dulce,
când amăruie; Știi și vezi
totul, dar nu înțelegi nimic
și ții strâns de mână un copil
să nu cazi, să nu te pierzi!